

gets Flertal har nu stillet det Forslag, at der i Stedet for Vaad skal sættes Malevaad, saa at Forbudet kun kommer til at omfatte Malevaad i disse 3 Maaneder. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Paragraf eller de Forslag, som dertil ere stillede; thi, som det allerede blev antydet af den ærede Ordfører (Thorup) saa er der i Lusten muligvis et Forslag, som vil kunne tilfredsstille begge de Hensyn, som man her mener at burde tage, nemlig det ene, at man ikke berøver Fiskerne Vaaddet i disse 3 Maaneder, her er Tale om, og det andet, at man dog faar den Fredning i Stand, som man ønsker i tilstrækkeligt Omfang. Men dette skal jeg ikke komme ind paa, det maa være forbeholdt Forhandlingerne, ogsaa med den ærede Indenrigsminister, mellem 2den og 3die Behandling. Dette giver mig imidlertid Anledning til at tage det af mig i Betænkningen under Nr. 13 stillede Forslag til § 8 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Endringsforslag under Nr. 13 er taget tilbage, maa jeg spørge, om Rogen optager det? (Op- hold). Da det ikke er Tilfældet, er det bort-faldet.

Beth: Af andre indskrænkende Bestemmelser have vi saa kun § 9 tilbage. Den staar lidt underlig, forekommer det mig, som en Reminiscens fra tidligere Tid. Den gaar ud paa at give Brugten af Bundgarn en ganske særlig privilegeret Stilling paa Havet og udenfor de aabne Ryster, en saa privilegeret Stilling, at jeg ikke tror, at noget andet Fiskerestab vil kunne rose sig af noget Lignende, ikke en Gang Malegaardene. Det er af ærede Talere, som have haft Ordet før mig, allerede berørt, at dette paa en Maade kommer til at staa i Modstrid med de senere Paragrafer om Fiskeri i Fjordene, dersom de smallere Sund paa det Sted — § 39 — gaa ud. Det er altsaa Noget, som man ogsaa maa forbeholde sig at ordne mellem 2den og 3die Behandling. Men jeg kommer nu til det, hvorpaa jeg lægger den allerførste Bægt, og det er dette, at i Stedet for, at § 39 giver den Forsfrist, at i alle Fjorde, Vigge og andre lignende Indsøeringer fra Havet, skal der gives Vedtægter, hvis endelige Affattelse laa i Indenrigsministerens Haand, saa er den meget ærede Minister, saaledes som hans Forslag i Betænkningen til disse Paragrafer jo viser, nu med Smødefommenhed — det erkjen- der jeg fuldtud — gaaet ind paa, at disse Vedtægter ikke skulle paanødes dem, som ikke ville have dem, at Vedtægter kun skulle gives, naar Fiskerne forlange det i de paa-

gjældende Fiskevaade, og at disse Fiskere, naar de ikke ere tilfredse med Vedtægterne, ogsaa have Udgang til i en Form, der svarer til den Maade, hvorpaa Vedtægterne ere komne til Stede, at komme af med disse igjen. Det er en Bestemmelse, som for mig har den allerførste Betydning, og som den meget ærede Indenrigsminister, som Betænkningen jo viser, har tiltraadt. Jeg tillægger den overordentlig stor Betydning, for det Første, fordi man derved vil faae en Veilighed, som man ikke hidtil har havt, til at anstille en Sammenligning, som vil kunne være særdeles lærerig. Uden Tvivl vil man nogle Steder i disse smalle Fiskevaade, i disse Indvaade, om jeg tør kalde det saa, forlange Vedtægter og faae Vedtægter, andre Steder vil man ikke ønske dem. Man vil da i Narenes Løb have Veilighed til af Fiskeriets Gang paa saadanne Fiskesteder, hvor man dels har Vedtægter og dels ikke har Vedtægter, at anstille særdeles oplysende Sammenligninger om Betydningen og Nyttens af saadanne Fredningsbestemmelser, om hvilke der jo i mange Aar ikke alene her i Landet, men ogsaa i andre Lande har staaet en maaft endnu ikke fuldt afgjort Strid. Efter min Mening, saavidt jeg har kunnet danne den efter — jeg tør sige det — et alvorligt Studium, saavel gjennem Erfaring som efter de paagjældende Forhold i Havet, og hvad dermed staar i Forbindelse, har det altid været min Opfattelse, at den store Konjum, som Havets Økonomi, eller — om jeg tør sige — Havets Mekaniik er anlagt, utvivlsomt maa medføre, at de Fredningsbestemmelser, man har troet at kunne udrette Noget med, efter min Opfattelse ere uden Virkning. Men dette vil man jo faae Veilighed til hyderligere at undersøge og studere, naar man faar Vedtægter nogle Steder og ikke andre Steder; thi saa vil man faae et Materiale, der, som jeg tror, vil være særdeles værdifuldt til Belysning af dette Spørgsmaal, og som jeg for mit Vedkommende derfor ogsaa vil sætte særdeles stor Pris paa. Maaft jeg ganske i Forbigaaende berører, at et Sted, hvor Fiskeriretten har været meget omtvistet, nemlig i Randers Fjord, og hvor man har villet paastaa, at den Maade, hvorpaa der har været fisket i de sidste 3½ Aar omtrent, har bragt Fiskestanden, navnlig Laxefiskeriet, meget ned, der gaa de sidste Efterretninger, som jeg har modtaget i disse Dage, netop ud paa, at i 30 Aar, omtrent i Mandts Minde, har der ikke noget Aar i Randers Fjord været et saa stærkt Laxefiskeri, saa mange Lax, som netop i Aar. Jeg vil ogsaa tillade mig her at indskyde den Bemærkning